

Stórur saknur í lækna til at skifta út liðir

Linvolv Heinesen slapp av við pinuna, tá mjødnin varð skift út

Linvolv Heinesen er úr Sandavági og er 83 ára gamal. Fyri nøkrum árum síðani fekk hann skift aðra mjødnina út.

— Eg hevði so nógv pinu í knænum, at tað var ikki til at halda út. Tá eg fór til skurðlækna og segði, at eg hevði so ilt í knæliðinum, so dugdi hann beinanvegin at siga mær, at tað var mjødnin, ið bagði. Pinan í knænum stávaði frá slitgíkt í mjødnini. Síðani varð mjødnin skift út, og eg havi ikki merkt til pinu síðani

sigur ein fegin Linvolv Heinesen. Og hann leggur aftrat:

— Eg havi roynt at fylgja við í tjakinum um ortopedi. Eitt veit eg, og tað er, at tað er stórur saknur í einum lækna í Føroyum, sum kann skifta út liðir hjá okkum gomlu. Eg haldi ikki, at samfelagið kann bjóða okkum annað. Og bert hann, sum hevur roynt pinuna, veit, hvat tað vil siga, at fáa skift út mjødnina, sigur Linvolv Heinesen.

Foto: Kalmur

ræðulig, at hann gavst at arbeiða 64 ára gamal. Tá orkaði hann rætt og slætt ikki meira av berari pinu. Meinhard hevur verið sjómaður stóran part av lívisinum, men seinastu árin arbeiði hann uppá veg.

Í 1975 varð annað beinið skurðviðgjørt, men tað bleiv kortini ikki nóg gott. Meinhard royndi so gjøgnum kommunulæknan í Vágum at sleppa framat á Landssjúkrahúsinum hjá Hanusi Bærentsen. Hetta eydnaðist, og í 1984 varð annar knæliðurin skiftur út og hin árið eftir. Í dag veit Meinhard ikki, hvat pina er. Hann sigur:

— Eg gekk leingi við eini evindilgari pinu, sum so fullkomiliga hvarv eftir skurðviðgerðirnar. Hevði hetta ikki verið gjørt tá, so hevði eg helst sitið í rullustóli í dag.

Meinhard Dam heldur, at tað er harmiligt, at slíkar skurðviðgerðir ikki verða gjørdar í Føroyum alt árið. Hann visir á, at biðitiðin til hesar viðgerðir í Danmark er alt ov long og meinar annars, at tað er betri at leggja millum sinni egnu enn at skula leggja á fremmandum plássi.

jan

Á fjalli við nýggjari mjødn

Vóru um at bliva orir í hovdinum av pinu. Tá mjadnarnar vórðu skiftar út, hvarv pinan fullkomiliga og teir kundu gera alt arbeiði

Christian og Jákup Joensen ella betur kendir sum Lago og Dia eru brøður og bústur í Kvívík. Umframt brøðurskapin so hava teir eisini tað til felags, at báðir hava fingið skift út mjadnarnar. Dia greiðir soleiðis frá:

— Seinastu árin av 70-unum lógu vit — beiggi mín og eg — púra brakk. Tað endaði við, at eg lá í songini javnan við nógv-ari pinu í mjødnini.

Tað var ikki gjørligt at skifta út mjadnar í Føroyum um tað mundið, men eg fór so til Rajani í Klaksvík, sum legði meg undir skurð. Hann sáði høvðið á legginum av og snaraði honum og segði mær, at hetta fór at hjálpa í nokur ár og so var. Eg var sera væl nøgdur við viðferðina, eg fekk á sjúkrahúsinum í Klaksvík.

Men so árið eftir kom ólag á hina mjødnina. Um tað undið var Hanus Bærentsen staddur í Føroyum og hann skifti hesa mjødnina út. Eg bleiv púra friskur, og í 1984 skifti hann so eisini hina mjødnina út. Eg minnst, at eg varð innlagdur 3. november, og longu 29. november var eg á fjalli, og eg hevði gingið øll fjøll síðani tá og gjørt alt arbeiði, sum hugsast kann. Í dag veit eg als ikki, hvat pina er.

Um beiggja sin Lago, sigur Dia, at hann eisini hevur skift út báðar mjadnarnar. Hetta var í 1983. Hann er fimm ár eldri enn Dia og er 67 ára gamal. Og eisini hann hevur vrið á øllum fjøllum síðani og burtur í haga. Frammanundan lá hann fyri stóran part í songini.

Dia heldur fyri, at høvdu teir báðir ikki fingið hesar skurðviðgerðirnar gjørdar, so vóru teir antin blivir orir í hovdinum av pinu ella vóru báðir rætt og slætt deyðir.

Dia heldur, at tað er stórt spell, at slíkt vælferðarsamfelag sum Føroyar ikki skal hava sett pening og fólk til at taka sær av slíkum skurðviðgerðum í Føroyum.

Hann sigur, at hevði hann ikki fingið nýggjar mjadnar, so hevði hann uttan iva livað av al-

Lago hevur verið mangan á fjalli síðani báðar mjadnar nar vórðu skiftar út á Landssjúkrahúsinum í 1983.

mannaveiting ein so gmong onnur.

— Nú fái eg einki oyra frá nokrun, og klári meg sjálfan.

Dia sigur eisini, at hann so væl unnir øllum øðrum við slitgíkt at fáa møguleikan at skifta út sínar liðir, soleiðis sum hann og beiggi hansara hava gjørt.

— Nú verður keglast um, hvar slík viðgerð skal fara fram. Eg havi einki imóti Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Kann bert siga, at eg havi fingið goða viðferð har. Men skulu vit hava slíka serdeild til at skifta út mjadnar og knø í Føroyum, so haldi eg, hon eigur at vera á tí størsta sjúkrahúsinum, sum eisini liggur mest sentralt fyri.

— Og lat okkum nú fáa hesa viðgerðina framda á Landssjúkrahúsinum alt árið. Tá er nógv vunnið, sigur Dia at enda.

jan

Dia í ferð við at grava burturkast frá slaktinum niður. Hann hevur tvær nýggjar mjadnar og kann gera alt arbeiði. Pinu kennir hann ikki til longur.